

Νιλόβαλα Καρπούς... (Handwritten notes at the top of the page)

ΤΟ ΙΝΔΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

«Αι Ίνδια έχουν περισσότερα να διδάξουν τόν δυτικόν κόσμον παρά να διδαχθῶν ὑπ' αὐτοῦ».

ΓΚΑΝΤΙ

«Ἡ ἄγγλική διοίκηση εἶνε ἕνα χαλδύβειον πλαίσιον, πού συγκρατεῖ τὴν Ἰνδικὴν κοινωνίαν καὶ ἐμποδίζει τὴν ἀποσύνθεσίν της».

ΛΟΨ'Α ΤΖΟΡΤΖ

ἡ, κατὰ τὸ ἔτος 1920, πρότασις τῶν Ἀμερικανῶν καθηγητῶν σχετικῶς μετὰ τὴν διαγραφὴν τῶν διασυμμαχικῶν χρεῶν. Αἱ ἐπακολούθησάν τε συνεχεῖς φάσεις τῶν προβλημάτων τούτων τῆς ἐκαπαρίας τοῦ πολέμου καὶ, ἐξ ἄλλης τῆς κινήσεως πρὸς νέους διακανονισμοὺς τοῦ προβλήματος τῶν ἐπανορθώσεων καὶ τῶν διασυμμαχικῶν χρεῶν, ἰδίως ἡ πρόσφατος προσπάθεια τοῦ ὄρου Σάτζι, ἐν Ἀμερικῇ, προειδοποιεῖ περὶ μιᾶς νέας ἀντιμετωπίσεως τοῦ διακανονισμοῦ τῶν προβλημάτων τούτων. Μία ἀφορομῆ, ἡ κυριώτερος ἴσως, τῆς ἐφισταμένης ἐν τῇ παγκοσμίᾳ οικονομίᾳ οικονομικῆς κρίσεως δύνανται νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὰς λύσεις τῶν ἐπανορθώσεων καὶ τῶν διασυμμαχικῶν χρεῶν, συνεπεία τῶν ὁποίων προκαλεῖται ἀντικοινωνικὴ, ἀπότομος, σηματοειχὴ, συγγὴ μετακινήσεις κεφαλαίων—χρυσῶ—ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καὶ συγκέντρωσις αὐτῶν εἰς ὀρισμένους τόπους, ἀνευ ὀφειλέας τῶν ὀφειλῶν τῶν χωρῶν, ἐξ ὧν προέρχονται τὰ κεφάλαια αὐτά, ἢ ἀντιλλαγῆς ἀξιών μεταξὺ τῶν ἔθνικῶν οικονομῶν.

Ἀναμφισβητήτως, ἡ παρεμβασίς τῆς Διεθοῦς Τραπεζῆς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν τούτων καὶ τὴν μετακίνησιν τῶν κεφαλαίων ἐπιτυγχάνει νὰ καταστήσῃ ὀλιγώτερον ὀδυνηρὰν, διὰ τὰς ἔθνικὰς οικονομίας, τὴν μετακίνησιν αὐτῆν τοῦ χρυσῶ. Ἐντε, ἐπίσης, ἀλήθες ὅτι αἱ ἔθνικαὶ οικονομίαι τῶν διαφόρων κρατῶν κέκτανται διάφορον δυναμικότητα, εἰς τὸν τρόπον ὅσπερ, εἰς πολλὰς τούτων, ἡ μετακίνησις τῶν κεφαλαίων νὰ δύνανται νὰ ἀποβῇ ὀλιγώτερον καταβλητικὴ ἐν ὄψει πρὸς κέρτη, τῶν ὁποίων ἡ ἔθνικαὶ οικονομία βαρύνεται δι' ἐξωτερικῶν ὑποχρεώσεων δημοσιονομικῶν. Διὰ τοῦτο, καθ' ἡμᾶς, τότε μόνον, κατὰ τὴν τελευταίαν φάσιν τοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἐπανορθώσεων, θὰ ἐπιτυχθῇ ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀρμοζόνουσα λύσις, πρὸς τὴν ἴσην τῆς διεθοῦς οικονομίας καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλότητος εἰς τὰ τεύματα τῶν συγκοινωνούντων δοξαίων τῶν διαφόρων ἔθνικῶν οικονομῶν τῆς παγκοσμίου οικονομίας, ὅταν τὸ πρόβλημα τοῦτο διαρρυθμισθῇ ἐντὸς τῶν ὅλων δημοσιονομικῶν ὑποχρεώσεων τῶν κρατῶν.

Π. Β. ΔΕΡΤΙΑΝΗΣ
Υφηγητῆς Δημοσίας Οικονομικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἡ ΜΕΧΡΙ τοῦδε διοίκηση τῶν Ἰνδιῶν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας ἀποτελεῖ, ἀναμφιβόλως, ἕνα ἀπὸ τὰ ἐκπληκτικότερα φαινόμενα τῆς ἱστορίας. Ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 18ου μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κλάιβ καὶ τοῦ Χαΐστιγῆ μέχρι τῶν ἡμερῶν τοῦ τελευταίου τῶν μεγάλων ἀντιπάλων τῆς παλαιᾶς σχολῆς, τοῦ λόρδου Κωρζον, μία δρᾶς Ἀγγλων ἐκράτησε ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς ραχ britannica ὀλόκληρον ἤπειρον ὑπερτριτακοσίων ἑκατομμυρίων ψυχῶν. Ὑπελογισθῆναι ἀπὸ τῆς καταστολῆς τῆς «Μεγάλης Στάσεως» τοῦ 1858, ὅπότε τὸ ἀγγλικὸν στέμμα παρέλαβε ἀπὸ τὴν εταιρείαν τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν τὴν ἄμεσον εὐθύνην τῆς διοικήσεως, μέχρι τῶν συνταγματικῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ 1919, ἕνας κυβερνῶν Ἀγγλος ἀνατολίτικος κατὰ μέσον ὄρον, πρὸς 200.000.000 ἀποικιοκράτες Ἰνδοὺς. Εἰς τὴν ὀφείλεται τὸ ὁμοιογενές, τοῦ μεγάλου αὐτοῦ κρατοῦ, τὸ ἄριστον, ἡ δειξιότεριαν τῶν ἀποικῶν ἢ τῆς ἑαυτῶν θήνην τῶν ἀποικῶν. Εἰς τὴν κοινὴν τῆς ἀσθητικότητος ἐν ὁμοιογενείᾳ μετὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ ἐν τῇ ἐπιμελῇ παρασκευῆσιν καὶ ἀναμείξεσιν τῶν ἰθαγενῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς διοικήσεως—ἀπαντοῦν οἱ συντηρητικοὶ Ἀγγλοι—εἰς τὴν κλασσικὴν ἡμετέραν πολιτικὴν τοῦ διαίρει καὶ βασίλευε (καὶ τὴν ἐκ συστήματος καλλιέργειαν τῆς δεξιότητος καὶ ἀμαθείας καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν ἀποπροσεύσεως ἀνοχῆς τῶν μαζῶν), ἀντιλέγουσιν οἱ ἐθνικοφρόνες Ἰνδοί. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἡ ὑπὸ τὸσον ὀλιγαριθμῶν Ἀγγλων διοικήσεως τῆς ἀπεράντου Ἰνδικῆς ἡπείρου, ἐβασίσθη, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, ὅτι τὸσον ἐπὶ τῆς βίας, ἡ ὁποία δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἀσκηθῇ ἀποτελεσματικῶς, ὅσον ἐπὶ τῆς σιωπηρᾶς συγκρατήσεως τῶν κυβερνομένων. Ἡ συγκρατᾶσις αὕτη ἤρθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἡ δὲ κρατοῦσα δύναμις εὐρίσκειται πρὸ τοῦ διλήμματος, νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν βίαν ἢ νὰ καταθέσῃ τὴν ἀρχήν. Ἰδοὺ ἡ οὐσία τοῦ Ἰνδικοῦ προβλήματος, τοῦ ὁποίου τὴν λύσιν θὰ ἐπιζητήσῃ ἡ κατ' αὐτὰς συνεχομένη ἐν Λονδίῳ μικτῇ ἀγγλοἰνδικῇ «Συνδιάσκεψις τῆς Στρογγύλης Τραπεζῆς».

Τὸ ἐθνικιστικὸν κίνημα τῶν Ἰνδιῶν ὀφείλει τὴν ὑπαρξίν του, προοτίτως, εἰς τὴν διὰ μέσου τῆς Ἀγγλίας ἐξασφαλισθεῖσαν ἐπαφὴν τῆς Ἰνδικῆς ἡπείρου μετὰ τὸν νεώτερον δυτικὸν πολιτισμὸν. Ἡ πρὸ ἐνός ἀκαιβῶς αἰῶνος, ὑπὸ τοῦ ἱστορικοῦ Μακώλαι, εἰσαγωγὴ τῆς ἀγγλικῆς παιδείας καὶ ἡ μετεκπαίδευσίς πολλῶν Ἰνδιῶν εἰς τὰ μεγάλα ἀγγλικά πανεπιστήμια ἐμόρφωσαν τὴν τάξιν τῶν διανοουμένων ἢ ὁποία σήμερον ἀποτελεῖ τὴν προπορείαν τοῦ Ἰνδικοῦ ἐθνικισμοῦ. Ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἀγγλικὴ διοίκησις κατεπὸλεμισσε συστηματικῶς τὴν ἐνδημικὴν μάλιστα τῶν

περιοδικῶν λοιμῶν, ἐμερίμνησεν ὑπὲρ τῆς δημοσίας υγείας (παρὰ τὴν ὑπὸ θρησκευτικῶν δοξασίῶν ὑπαγορευομένην λυσσοδῆ ἀντίδρασιν τῶν ἰθαγενῶν), κατεσκευάσασεν σιδηροδρομικὸν δίκτυον τριάντα χιλιάδων μιλίων, εἰσήγαγε τὰ διάφορα ἄλλα σύγχρονα μέσα ταχείας συγκοινωνίας καὶ ἐπικοινωνίας, καί, τὸ σπουδαιότερον ἴσως ὅλων, ἐξάγειεν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἰνδικῆς γεροσύνην μίαν κοινὴν γλῶσσαν, τὴν ἀγγλικὴν, ἢ ὁποία ἐπεβλήθη, μέσα εἰς τὸ χάος τῶν Ἰνδικῶν διαλέκτων, ὡς μέσον συνεννοήσεως τῶν μορφωμένων τάξεων—ἐδημιούργησε, δηλαδή, ἀδιάφορον πόσον ἀτελῶς καὶ ἐπιληψίμως, τὰς ἀπαραίτητους βλακὰς καὶ διανοητικὰς προϋποθέσεις τῆς καλλιέργειας ἀμαθείας καὶ ἐνιαίας ἐθνικῆς συνειδήσεως.

Ἡ συνειδήσις αὕτη ἔχει διττὴν τὴν ἰδεολογικὴν προέλευσιν καὶ ἀκολουθεῖ, παραδόξως, δύο ἐντελῶς ἀντιθέτους κατευθύνσεις. Διότι, ἐνθ' ἀφ' ἐνός, ἐδράζεται ἐπὶ ἐνός ἀδιαλλάκτου γηγενισμοῦ, ἀποτόκου τῆς πεποιθήσεως ὅτι ὁ Ἰνδικὸς πολιτισμὸς ὑπερέχει καθ' ὅλα τοῦ δυτικοευρωπαϊκοῦ, ζητεῖ, ἀφ' ἑτέρου, τὴν ἄμεσον εἰς τὰς Ἰνδίας εἰσαγωγὴν τῶν πολιτικῶν ἐκείνων θεσμῶν, οἱ ὁποιοὶ εἶνε προῖον τῆς φυσιολογικῆς ἐξελίξεως τῆς εὐρωπαϊκῆς κοινωνίας. Ἡ ἀντινομία ὅμως αὕτη εἶνε μία, ἡ βασικωτέρα ἴσως, ἀπὸ τὰς πολλὰς καὶ παρουσιάζει ἡ πολυσύνθετος Ἰνδικὴ κοινωνικὴ ἰδέα. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως, ἐπειρᾶται πρὸς ἀποκρίσιν ἡ ἐκθεσις τῆς ἐρετητικῆς ἐπιδοτικῆς Σάμιον, «παρεμποδίζεται ὑπὸ τῶν κεντροφύγων τάσεων τῶν ἔθνικῶν μειονοτήτων. Εἰς τὸν ἐκβιομηχανισμὸν ἀντιτάσσεται ὁ ἀρχέγονος χειροκίνητος κλωστικὸς τροχὸς (τὸ σύμβολον τοῦ οικονομικοῦ γηγενισμοῦ τοῦ Γκάντι). Ἐνθ' ἀφ' ἐνός, κηρύσσεται ἡ ἰσότης τῶν Ἀσιατῶν πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους, ἐντείνεται ἡ ἀνισότης καὶ δεξύνεται ἡ σύγκρουσις μεταξὺ Βραχμάνων καὶ μὴ Βραχμάνων, τῶν ἀνωτέρων καὶ τῶν κατωτέρων θρησκευτικο-κοινωνικῶν τάσεων (castes). Ζητεῖται ἡ θέσισις ὑπερδημοκρατικῶν θεσμῶν, μ' ὅλον ὅτι μόλις τώρα ἀρχίζει ἡ κατεδάφισις τῶν θρησκευτικῶν, κοινωνικῶν καὶ επαγγελματικῶν φραγμῶν, ἡ ὁποία εἰς τὴν Εὐρώπῃ προσηγήθη τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς πολιτικῆς λαοκρατίας».

Ἡ ὑπὸ τῶν Ἰνδιῶν ἐθνικοφρόνων διεκδικήσις τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ τῆς ἰδρύσεως ἐνιαίου ἐθνικοῦ κράτους βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀξιοματικῆς δι' αὐτοὺς προϋποθέσεως, ὅτι αἱ ποικίλων ἐθνικῶν φυλῶν καὶ κατοικοῦν τὴν Ἰνδικὴν γεροσύνησιν, ἀπὸ τὰ Ἰμαλία μέχρι τῆς Κεϋλάνης, καὶ ἀπὸ τῶν Ἰνδιῶν ποταμῶν μέχρι τῆς Μπούρας, ἀποτελοῦν ἐνιαίον ἔθνικόν σύνολον. Εἰς τὸν ἰδεολογικὸν αὐτὸν ἱσχυρισμὸν οἱ Ἀγγλοι ἀντιτάσσουσιν τὰ πράγματα. Καὶ πρῶτον, ὑπάρχει τὸ εὐθύ, τὸ ἀγεφύρωτον χάσμα μεταξὺ τῶν Βραχμάνων καὶ τῶν κατωτέρων τάσεων, αἱ ὁποιαί, ὅσον κατώτερα εὐρίσκονται εἰς τὴν κοινωνικοθρησκευτικὴν κλίμακα, τόσο περισσότεραν ἀνάγκην ἔχουσιν, ἢ νομίζουσιν ὅτι ἔχουσιν, τῆς ἀγγλικῆς προστα-

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ - ΣΤΑΣΙΟΥ 25
Χημικὰ λιπάσματα. Ἄπλὰ καὶ σύνθετα. Ὄξέα ἐν γένει. Γεωργικὰ φάρμακα.
Υαλοურγεία λευκῆς καὶ πρασίνης ὕαλου, διὰ πάσαν χρῆσιν. Υαλοπινάκες.

σίας. Το γεγονός ότι ο Γκάντι, παρ' όλον ότι έδωκε προσωπικώς το καλόν παράδειγμα της επικοινωνίας με τους «μη άγγιχτους» (οί οποίοι κρατούνται υπό των πιστών εις όρισμένην απόστασιν, διά να μη τους μολύνουν «με την παρουσίαν των), δέν κατόρθωσε να κλονίση την νομιμοφροσύνη των, αποδεικνύει ότι οι εις έξητα περίπου εκατομμύρια άνερχόμενοι άπόβλητοι αυτοί της κοινωνίας, διαβλέπον εις την κατάσρυν του έθνικιστικού κινήματος την κατασφάλισιν της βραχμινικής τυραννίας, με όλην την δογματικήν και άπάνθρωπον άκαμψίαν της.

Υπό του ίδιου φόβου, της καταδυναστεύσεως υπό της Ινδικής πλειονότητος κατέχονται και αί άλλα θρησκευτικά μεινότητες: οί προεβουόντες τόν Ζωροαστριανόν Παρσιδες, οί όποιοι, άν και σχετικώς όλιγοί, παίζουν σημαντικόν ρόλον εις την οικονομικήν ζωήν της χώρας: οί Σίχαι, οί Βουδισταί, οί Χριστιανοί και οί εις έβδομήντα περίπου εκατομμύρια άνερχόμενοι Μωαμεθανοί. Περί των σχέσεων των τελευταίων τούτων προς τους 'Ινδούς, αί όποια έπεδεινώθησαν μετά τόν μήνα του μέλιτος της έπι του ζητήματος του Χαλιφάτου υποβολιμαίας και προσκαίρου συνεργασίας, όμιλούν εθελόττως οί έξηοί αριθμοί της έκθέσεως Σάιμον. «Εντός πέντε ετών, από του 1922 μέχρι του 1927, περί τα 450 πρόσωπα έρονευσθήσαν και 5000 έτραυματίσθησαν εις θρησκευτικώς ταραχές. Μία άνακοίνωσις, γενομένη ενώπιον του Ινδικού κοινοβουλίου, άναφέρει ότι από του Σεπτεμβρίου του 1927 μέχρι του Ιουνίου του 1928, συνέβησαν δεκαέντε σοβαρά συγκρούσεις μεταξύ 'Ινδών και Μουσουλμάνων, κατανεμόμεναι εις όλας τās επαρχίας, εκτός της Μαδράσσης».

Τό μεγαλύτερον όμως ίσως πρόσκομμα εις την άμεσον συγκρότησιν ενιαίου έθνικου κράτους είνε τα πολυάριθμα ήμιανεξάρτητα βασίλεια, τών όποίων οί πρόγχοτες, οί περίφημοι μαχραγιάδες, εδρίζονται μόν έξω του διοικητικού πλαισίου των Βρεττανικών 'Ινδιών, συνδέονται όμως διά συνθηκών μετά της 'Αγγλίας, είνε υποτελείς εις τόν βασιλέα-αυτοκράτορα, εις τόν όποιον άναγνωρίζουν επικραριαρχικά δικαιώματα, και διατελούν, ούσιαστικώς, υπό τόν έλεγχον των 'Αγγλων συμβούλων των. Οί Ιθαγενείς αυτοί πρόγχοτες, τών όποίων ή κυριαρχία έκτείνεται επί των έννέα εικοστών της έκτάσεως και του ένός πέμπτου του πληθυσμού της 'Ινδικής γεροσνήσου, όχι μόνον ζευμαιν, μέχρι τούδε, άπολύτως ξένοι προς τό έθνικιστικόν κίνημα, αλλά και δέν άποκρύπτουν την άποτροφήν των προς πάσαν μεταβολήν του καθεστώτος, τεινουσιν να περιστείλη την άυτοτελειάν των. Κατά μείζονα λόγον, θα άντισταθούν εις πάσαν άπόπειραν καταναγκαστικής άποροροφήσεώς των υπό του ενιαίου κράτους του μελετωμένου υπό των 'Ινδών έθνικιστών. Και επειδή οί πρόγχοτες διαθέτουν στρατόν αξιόμαχον, εις τόν όποιον ο Γκάντι και οί όπαδοί του δέν έχουν να άντιτάξουν παρά την «ψυχικήν δύναμιν» και τό δόγμα της «μη άντιστάσεως», πάσα λύσις του Ινδικού προβλήματος, που δέν έχει την συγκατάθεσιν των, θα

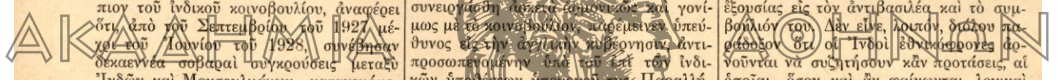
συνεπήςγετο, πιθανώτατα, έναν εμφύλιον πόλεμον, του όποιου ή έκβασις θα ήτο επανάληψις, διά πολλοστήν φοράν, της Ιστορίας των 'Ινδιών, δηλαδή ή κατάλησις τών άπολέμων μαζών υπό των πλέον πολεμοχαρών στοιχείων της 'Ινδικής γεροσνήσου.

Και όμως, όσον πραγματικά είνε τά πρόσκόμματα αυτά εις την ίδρυσιν ενιαίου έθνικου κράτους, άλλο τόσον είνε γεγονός ή ύπαρξις όλόν κρατιομένης έθνικής Ινδικής συνειδήσεως. Την πραγματικότητα της συνειδήσεως αυτής παρεδέχθη, διά πρώτην φοράν, ή κυριαρχος δύναμις, προ εικοσι περίπου ετών, όταν, επί της ύπουργίας του λόρδου Μόρλεϋ, διά της ίδρύσεως τών επαρχιακών συμβουλίων, ενεκαίνισσε την πολιτικήν του προστατισμού τών Ιθαγενών εις την διακυβέρνησιν της χώρας. Δέκα έτη άργότερον, ύπουργούντος του Μόνταγκιου και άντιβασιλείοντος του λόρδου Τσέλμφορδ, έγινε τό πρώτον σοβαρόν βήμα προς την άυτοκυβέρνησιν. Διά του νόμου του 1919, ίδρύθη κεντρικόν Ινδικόν κοινοβούλιον, άπαρτιζόμενον από την κάτω βουλήν, της όποιάς 103 εκ των 144 έκλεκτών μελών ήσαν 'Ινδοί, και την άνω βουλήν, με 33 Ιθαγενείς και 60 έκλεκτούς μελών. 'Ακριβώς όμως, επειδή ή πλειονότητα του κοινοβουλίου ήτο Ινδική ή δικαιοδοσία του ύπηρεσε προσωρινώς. Ο άνωτός διοικητής, δηλαδή ο αντιβασιλεύς και τό συμβούλιόν των, με άλλον ότι, επί της πράξει, συνεκρίθη άποτέλεσμα άποπειράς και γονίμως με τό κοινοβούλιον, καθεμινεσ ύπεύθυνος εις την άπόληψιν κυβερνησιν άντιπροσωπευομένην. Επέ τού έπί των Ινδικών ύποθέσεων ύπάρχει της Παράλληλος, εις την ίδρυση των επαρχιών (της Βομβάης, Μαδράσσης, Πενάβης κ. λ.) εισήχη τό «δυσκρίσιον» τριώνμενον πολιτευμα, τό όποιον ούρανενα μεν ζητήματα—τά σπουδαιότερα (δημόσιον τάξιν, δικαιοσύνην, άγροτικήν πολιτικήν)—εκράτησε υπό την δικαιοδοσίαν του διοικητού, άλλα δε (δημοσίαν υγείαν, εκπαίδευσιν, δημόσια έργα) «μετεβίβασε» εις τά επαρχιακά νομοθετικά σώματα.

Τόσον οί 'Αγγλοι, όσον και οί 'Ινδοί έθνικόφρονες, έθεώρησαν τό πολιτευμα του 1919 ως πρώτην δόσιν άυτοκυβερνήσεως. Η εισήγησις της άναθεωρήσεώς του άνετέθη, προ διετίας, εις την υπό την προεδρίαν του σερ Τζών Σάιμον έρευνητικήν επιτροπήν, της όποιάς ή μνημιώδης δίτομος έκθεσις εδόθη εις την δημοσιότητα τό παρελθόν θέρος. Ο σερ Τζών

Σάιμον και οί συνάδελφοί του, κατόπιν έμπεριστατωμένης και άποθηράς πραγματολογικής άναλύσεως της σημερινής καταστάσεως των 'Ινδιών, ύφ' όλας τās μορφάς της, κατέληξαν εις τό συμπέρασμα ότι, διά μίαν ήπειρον τόσον άχανή και πολυανήθεον γεωγραφικώς, φυλετικώς και θρησκευτικώς, και δι' ένα λαόν τόσον άδαή πολιτικώς, τό μόνον ένδεκνυόμενον πολιτευμα είνε τό δημοσπονδιακόν. Διότι μόνον δι' δημοσπονδιακής συγκροτήσεως, άφ' ένός μεν θα διαπαυαγωγηθή βαθμιαώς ο Ινδικός λαός εις την τέχνην της άυτοκυβερνήσεως, άπό στενής εις όλον ένεϋρνομένην κλίμακα, άφ' έτέρου δε θα προστατευθούν επαρκώς και θα προσεκκυσθούν αί θρησκευτικά μεινότητες, και τό σπουδαιότερον, θα καταστή δυνατή ή οικειοθελής—ή μόνη, άλλωστε, συμφέρουσα και δυνατή—προσχώρησις των άνωτέρω μνημονευθέντων ήμιανεξάρτητων κρατών, τά όποια σήμερα εδρίζονται εκτός πλαισίου της άμέσου βρεττανικής διοικήσεως. Συνεπώς, ή έκθεσις Σάιμον προτείνει, συγκεκριμένως, την κατάργησιν της «δυναρχίας» εις τās επαρχίας και την παροχήν εις αυτές ούσιαστικώς ύπευθύνου κοινοβουλευτικού πολιτεύματος και εφείλας άυτοδιοικήσεως. 'Αντιθέτως όμως, εισηγείται την περαιτέρω έξασθένσιν του έμβρωδούς κοινοβουλευτισμού της κεντρικής κυβερνήσεως, του έγκαινιασθέντος διά των μεταρρυθμίσεων του 1919, και την παροχήν εφ'ανάτης άπολυταρχικής σχεδόν, έξουσίας εις τών αντιβασιλέα και τό συμβούλιόν του. Δέν ειπέ, λοιπόν, άλλου παράλλου ότι οί 'Ινδοί έδωσαν ποτέ άφορνούντα να συζητήσουν καν προτάσεις, αί όποια, όσον και άν φαίνονται λογικά εις τούς ρεαλιστάς 'Αγγλους, και' αυτούς σημειώνουν άπιστοδορόμησιν της υποθέσεώς των, διότι, όχι μόνον άφαιρούν έν πολλοίς ότι παρεχρήθη προ δεκαετίας, άλλα και άρνούνται και άνατρέπουν την ήν βήσαν της Ιδεολογίας των, δηλαδή την ενιαίαν έθνικήν όντότητα της Ινδικής πατρίδος.

Η έκβασις της συνδιασκέψεως, κατόπιν της άποχής των άδιαιλλάτων έθνικωφρόνων, του κόμματος, δηλαδή του Πανινδικού Συνεδρίου, του όποιου άρχηγοί είνε ο Γκάντι, οί Νέρου, πατήρ και υίός, και ο Πατέλ, δέν φαίνεται και τόσον ευέλπις. 'Εξ άλλου όμως, ή άπουσία άκριβώς των άδιαιλλάτων στοιχείων από την συνδιασκέψιν παρέχει εις την 'Αγγλίαν μίαν λαμπράν ευκαιρίαν να τά άροπλήση ήθικώς, προβαίνουσα μέχρι του εσχάτου δυ-

Η ΑΜΕΡΙΚΗ είνε ο τόπος των έφευρέσεων του ραδιοφώνου, γραμμοφώνου και δίσκων.

Τά τελευταίτερα τών ειδών τούτων εϋρίσκετε εις τό κατάστημα

THE AMERICAN STORE

ΑΔΕΛΦΟΙ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

ΡΩΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 45
(ΠΑΛΗΙΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ)

Πρός
ταύτο θά χρειασθῆ νά πείσῃ τὰ εἰς τήν
συνδιάσκεψιν συμμετέχοντα μετριοπαθῆ
ἐθνικόφρονα στοιχεῖα, 1ον) ὅτι ὅλα τὰ ἀγ-
λικά κόμματα εἶνε εὐκρινῶς ἀποφασί-
σμένα νά παράσχουν εἰς τὰς Ἰνδίας, ἐντὸς
ᾠρισμένου χρονικοῦ διαστήματος, τὸ λε-
γόμενον dominion status, δηλαδή ἰσότη-
μον θέσιν μὲ τὰς ἄλλας αὐτοκυβερνωμέ-
νας κτήσεις, ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς αὐτο-
κρατορίας· καὶ 2ον) ὅτι ἡ παροχὴ ἀπεριο-
ρίστου αὐτοκυβερνήσεως ἀντενδείκνυται,
διὰ λόγους οἰκονομικοῦς, πολιτικοῦς καὶ
στρατηγικοῦς, ἀφορῶντας αὐτὴν τὴν ζωὴν
καὶ εὐημερίαν τοῦ σήμερον σκληρῶς δο-
κμαζομένου ἀγγλικοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ
τὴν ἀσφάλειαν τῆς αὐτοκρατορίας καὶ, πρω-
τίστως, αὐτῶν τῶν Ἰνδιῶν. Καὶ εἰδικῶς,
ἡ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως ἀμερι-
στος διατήρησις τοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν στρα-
τιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας ἐπιβάλλε-
ται τόσο μᾶλλον, καθ' ὅσον, ἀφ' ἑνὸς μὲν
εἶνε ἱστορικῶς ἀποδεδειγμένον ὅτι οἱ λαοὶ
τῆς Ἰνδικῆς χερσονήσου εἶνε ἀνίκανοι νά
ἀμυνθοῦν κατὰ τῶν περιοδικῶς ἐκ βορρᾶ
ἐπερχομένων ἐπιδρομῶν, ἀφ' ἑτέρου δέ,
διότι τὰ πρὸς βορρᾶν συνορεύοντα πρὸς
τὰς Ἰνδίας κράτη, τὸ Ἀφγανιστάν καὶ ἡ
Σοβιετικὴ Ρωσία, ὄχι μόνον εἶνε μαχητι-
κώτατα καὶ ἐπιθετικώτατα, ἀλλὰ καὶ σχε-
τικῶς ἀσύδοτα, καθ' ὃ παρῆσαντα ἐκ-
τὸς τῶν συμβατικῶν καὶ ἰσχυρῶν διε-
πόντων τὰς ἀπὸ τῆς ἀφροῦ, ἄλ-
λωστε, καὶ δὲν προσεκολληθῶν εἰς τὴν
Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν.

Ἐκ παρατήρησεως, ὅτι νῦν ἀνάγκη
να τροποποιηθῶν ἐπὶ τοῖς βαλεσιθεωρού-
τερον, αἱ ὁμοιωμένοι ἀποδοτικαὶ
καὶ ἀναδρομικαὶ εἰσφοραὶ τῆς ἐκθέσεως
Σάιμον, αἱ ἀποφασίσαι τὴν δικαιοδοσίαν
τοῦ κεντρικοῦ (αὐτοκρατορικοῦ) κοινοβου-
λίου, παραχωρομένου εἰς αὐτό, μεταξὺ
ἄλλων, καὶ τοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῆς δημοσιο-
νομικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως, ὁ
ὁποῖος εἶνε τὸ κριτήριον τοῦ γνησίου
κοινοβουλευτισμοῦ.

Ἐὰν ἀπὸ τὴν συνδιάσκεψιν προέλθουν
γενναῖαι ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω γε-
νικῶν γοαμῶν, οἱ ἐθνικόφρονες τῶν
ἄκρων θά δυσκολευθοῦν νά ἐμμένουν
εἰς τὴν ἀδιαλλαγίαν των. Ἀντιθέτως, θά
ἐνισχυθῆ ἡ μερὶς ἐκείνη τῆς Ἰνδικῆς κοι-
νῆς γνώμης, ἡ ὁποία ἀντιλαμβάνεται ἤδη
ὅτι ἡ τακτικὴ τῆς ἀνυπακοῆς καὶ τῆς μὴ
συνεργασίας, ὄχι μόνον παρέλυσε τὴν οἰ-
κονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας καὶ συνεσώ-
ρευσε καταστροφὰς ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδί-
κους, ἀλλὰ καὶ, καθισταμένη ἕξις τῶν μα-
ζῶν, ἡμπορεῖ νά ἐφαρμοσθῆ κάλλιστα καὶ
μετὰ τὴν ἀπόκλισιν τῆς αὐτοκυβερνήσεως
καινὰ ὁδηγήσῃ τὴν χώραν εἰς πλήρη ἀναο-
χίαν. Τὸ κατάντημα τοῦτο θά ἀποσοβηθῆ
μόνον ἐὰν ἡ «Συνδιάσκεψις τῆς Στοργγύ-
λης Τραπεζῆς» κατορθώσῃ νά θέσῃ τὰς
βάσεις ἐνὸς πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον θά
ἐξασφαλίσῃ, ἀντὶ τῆς μέχρι τοῦδε πειθη-
νίου ἀνοχῆς, τὴν ἐνσυνείδητον συγκατά-
θεσιν τῶν λαῶν τῆς Ἰνδικῆς χερσονήσου
εἰς τὴν διατήρησιν τῆς μετὰ τῆς Ἀγγλίας
καὶ τῆς αὐτοκρατορίας ἐνώσεως· συγκα-
τάθεσιν, ἡ ὁποία κατέστη ἀπαραίτητος
ἀφότου ἀφηνίσθη ἡ Ἰνδικὴ ἐθνικὴ
συνείδησις.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ